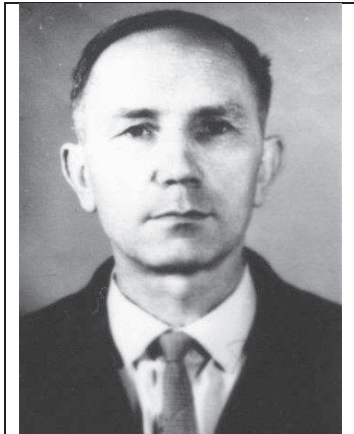

Похований на Байковому цвинтарі.

Усі, хто знав професора І. М. Зиму, завжди пам'ятатимуть високу на зріст, величну і, водночас, просту та світлу людину, яка, навчаючи майбутніх лісівників, завжди дбала, щоб вони ставали передусім справжніми людьми, громадянами своєї країни.

В. М. Гриб, В. М. Маурер, О. В. Токарева

**ДОЦЕНТ
САВИЧ
ЮРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ**

27 лютого 2015 року виповнилося 100 років від дня народження відомого вченого-таксатора, представника української школи таксаторів, кандидата сільськогосподарських наук Юрія Миколайовича Савича.

Народився Ю. М. Савич у місті Городня Чернігівської області.

У 1931 році вступив до Щорського Фабрично-Заводського училища, яке закінчив у 1933 році. Трудову діяльність розпочав у 1934 році інструктором електротехніки середньої школи в місті Городня. З вересня 1934 до червня 1935 року він студент робітничого факультету при Українському лісотехнічному інституті. З вересня 1935 до липня 1940 року навчався в Київському лісгосподарському інституті. Після закінчення інституту працював інженером лісового господарства Парфеньєвського лісгоспу Ярославської області.

У 1941 році – курсант школи молодших командирів у місті Виборг. З початком Великої Вітчизняної війни і до червня 1943 року – служба у штабі інженерних військ 42-ї армії Ленінградського фронту. З липня 1943 і до березня 1944 року Ю. М. Савич – ад'ютант начальника інженерних військ 42-ї армії Ленінградського фронту.

З квітня 1944 року і до завершення Великої Вітчизняної війни Ю. М. Савич – ад'ютант Начальника інженерних військ 3-го Прибалтійського фронту. Після демобілізації працює таксатором Київського лісовпорядного району. З липня 1946 і до серпня 1951 року Ю. М. Савич працює асистентом кафедри лісової таксації Київського лісгосподарського інституту. З вересня 1951 і до січня 1967 року Ю. М. Савич працював старшим викладачем цієї кафедри Київського лісгосподарського інституту та Української сільськогосподарської академії. З лютого 1967 і до вересня 1968 року виконував обов'язки доцента кафедри лісової таксації цього вузу. З жовтня 1968 і до червня

1985 року працював доцентом цієї кафедри.

Майже 50 років, починаючи з кінця 40-х років минулого століття, наукова робота Ю. М. Савича була пов'язана з вивченням ходу росту штучних насаджень сосни звичайної залежно від її густоти на основі досліджень значної кількості постійних наукових об'єктів. З цього напрямку досліджень він опублікував близько 20 наукових праць. Особливо відомими серед науковців стали постійні пробні площі, закладені у виробничому підрозділі НУБіП України «Боярська лісова дослідна станція». Численні посилання, у тому числі й у міжнародних наукометричних базах даних, свідчать про те, що праці Юрія Миколайовича і нині не втратили свого значення.

Савич Ю. М. був також чудовим педагогом, надзвичайно чуйною, доброзичливою людиною, взірцем у стосунках зі студентами, родиною, друзями, колегами по роботі. Прикладом веселої вдачі ювіляра може бути такий випадок. На 90-річчя Ю. М. Савича кафедра запросила його та інших ветеранів лісгосподарського факультету на невеличке святкування. Виголошуючи тост, доцент П. І. Герасименко сказав... «Юріє Миколайовичу! Як вам вдалося протягом всього свого життя нікому не наступити на ногу?». На що ювіляр відповів, що у цьому нема нічого дивного, адже він погано бачить!

Слід відзначити надзвичайно високий науково-методичний рівень викладання ним фахових дисциплін і, особливо, «Лісової авіації», любов до якої він прищепив і студентам – деякі з них згодом стали професійними пілотами-наглядачами, фахівцями з охорони лісів від пожеж.

Савич Ю. М. нагороджений орденами Червоної Зірки, Великої Вітчизняної війни 2 ступеня, Богдана Хмельницького 3 ступеня та медалями: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За участь у Великій Вітчизняній війні» та багатьма ювілейними медалями.

Помер Ю. М. Савич в 2012 році, його поховано на Байковому кладовищі. Однак, людина живе доти, доки її пам'ятають, а світла пам'ять про Юрія Миколайовича Савича ще довго житиме у наших серцях.

О. А. Гірс, О. Г. Маніта